

Гімн сонцю

Володимир Підпалий

Янка Журба

Мов куля вогняна,
Як зірка з туману,
Вже сонце осяяло схід.
Пожежею встало,
Усюди поклало
Яскравої барви свій слід.
Ще вище підбилось.
Вогнем заярилось
І пурпуром грає своїм.
І мило, і гарно
Зливаються барви,
Бо воля від сонечка їм.
Проміння грайливе
Ріку гомінливу
Черка золотавим крилом.
Радіє природа -
Не знає негоди,
Бо сонце на небо зійшло.
І квітне калина,
Й щебече пташина
Господарю дужому спів.
Бо ж сили премного
У нього, ясного
Володаря дальніх світів.
І небо високе,
І води глибокі
Взяли в нього силу свою
І сонцю, світанню
Шлють пісню - вітання
У сонячнім ріднім краю.